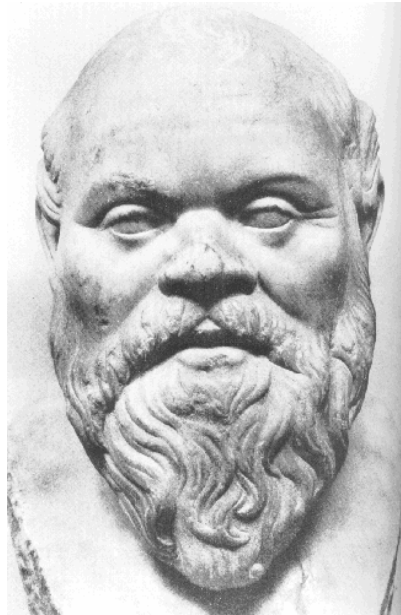

Synopsis - Sokrates
Av – Johan Olsen

Sokrates

Ett spex som innehåller feminister, politikerförakt och ett ovisst val
Ett spex som m.a.o. ligger väl i tiden

Av
Johan Olsen

A-roller

- Sokrates** Äldre man i 70-års åldern, extremt ful. Så ful att han ofta skämtar om det inför andra! Gammal och vis, sitter numera mest och filosoferar på en stol utanför sitt hus och tar det lugnt. En typisk morfar som alla barn vill sitta i knäet hos och som kan berätta hissnande historier. Historier från en svunnen tid då allt var mycket bättre, åtminstone enligt Sokrates. Under ytan finns även bitterheten från ett äktenskap som lämnat mycket att önska och frågan är om inte några yngre damer skulle få Sokrates på humör.
- Xantippa** Sokrates maka sedan urminnes tider. En riktig ragata som är allmänt folksjuk och ytterst bestämd. Frågan är om hon någonsin yttrat något positivt. Under ytan förefaller även här en bitterhet bo, men varifrån kommer den? I övrigt är hon ganska kraftigt byggd och gör ett maskulint intryck.
- Platon** Överklassyngling och en sann aristokrat. Dryga 20-år med normal kroppsbyggnad. Har ett välutvecklat elittänkande och tvekar inte att framhäva sin egen suveränitet. Likaledes tvekar han inte att ställa sig in hos sådana som han kan dra vinning av. Hade det funnits brylcrème, backslick och plastrong i antikens Grekland hade det varit ett självklart inslag hos Platon.
- Anytus** Överhuvud i Aten, tillhörandes Sofisterna, kan ses som en sann kommunalpolitiker som utåt vill verka folklig och duktig men som egentligen är maktgalen och sig själv närmast. Vill gärna bli kallad ”Ante”, det är mer folkligt. Samtidigt lite av en fackpamp och en man som i dagens samhälle skulle personifiera allt som bidrar till ett växande politikerförakt. Är den ledande förespråkaren för demokrati, men inte riktigt dagens demokrati. Är i övrigt en medelålders man med stor mage, dubbelhaka och några få hårstrån på huvudet. Har ett tvivelaktigt förflutet.
- Meletus** En riktig jubelåsa som också tillhör Sofisterna. Från början en misslyckad poet som kommit upp sig tack vare det demokratiska styrelseskicket. Vän till Anytus, och dennes ständige vapendragare. Har under Anytus ledning av Aten hunnit med att vara både folkhälsominister, skolminister och mycket mycket mer som han naturligtvis inte har kompetens för. Väntar med spänning på att få ta sig an en ny ministerpost efter nästa val. Ministerposterna lottas ju ut bland medborgarna och främst ledarens vänner, så chanserna borde vara goda.
- Athena** Yngre flicka runt 20 år, klipsk och allt igenom mycket framåt. Har därtill ett vackert utseende och lätt för att charma de flesta i sin omgivning. Okänt förflutet och man vet inte så mycket om henne från början. Dyker upp i Aten några veckor innan valet och verkar ha någon anknytning till Anytus.

B-roller

- Lykon** Domare i rättegången mot Sokrates.
- Julius Ceasar** Kommentarer överflödiga!

Akt 1

Antikens Grekland. Vi befinner oss i Aten mitt på det stora torget. Det verkar vara torgmöte, kanske inte så konstigt när det stundar ett val om några veckor. Torget är omgivet av flertalet hus varav ett tillhör Sokrates.

Anytus talar till medborgarna, d.v.s. män över 20 år vilka inte är slavar. Han berättar om demokratin och om hur medborgarnas bestämmande måste stå i centrum. Röstar man på honom kommer demokratin överleva och de flesta medborgarna kommer att få chans att bli ministrar. Ministerposterna tänker han nämligen lotta ut bland vissa medborgare. Man ska också satsa på skolan och militären. Särskilt Sofisternas skolor kommer att stå i centrum. Mot en nätt betalning (läs skattemedel) kommer alla medborgare få chans att bilda sig, åtminstone inom det Sofisterna tycker är viktigt. Meletus inflikar hur bra och viktig demokratin är. Här har han som enkel man fått chansen att vara både folkhälsominister och skolminister. I demokratin är alla lika värda, alla får lära sig samma saker, alla har samma möjligheter och ingen behöver ta något direkt ansvar. Anytus höjer handen och medborgarna jublar. Mötet avslutas och folksamlingen skingras. Kvar står emellertid en flicka som verkar vilja få kontakt med Anytus.

Flickan heter Athena och närmar sig försiktigt Anytus och Meletus. Hon blir dock snabbt bortstött. Anytus tittar inte ens åt henne och Meletus säger något i stil med att, ”kvinnan ska hålla sig hemma och sköta hushållet, och har hon ingen man kan hon betraktas som slav”. Politik är definitivt inget för kvinnor. Athena sjasas iväg och ledsen och arg försvinner hon bort. Meletus och Anytus börjar gå och Anytus klappar Meletus om axeln, det här gjorde de bra, det är klart att man vinner valet. På vägen bort går man förbi Sokrates hus. Sokrates som är en ärad medborgare sitter och filosoferar utanför sitt hus. Bredvid honom står hans fru, Xantippa, och hänger tvätt. När Anytus och Meletus kommer förbi fräser Xantippa och kastar därefter ur sig några bitska kommentarer. Därefter går hon in i huset och smäller igen dörren. Anytus och Meletus undrar vad som hänt men Sokrates säger att det inte är något att bry sig om. Det är nå't som sitter i från unga år.

Anytus och Meletus försvinner och kvar sitter Sokrates. Han berättar om hur han upplever att samhället genomgår en dekadens. Folk blir bara dummare och dummare och kunskap bryr sig ingen om. Och ingen förändring verkar vara i syne så här i valtider. Dessutom är han deprimerad över att behöva ha en folkilsken fru som aldrig lämnar honom ifred. Just då kommer Xantippa ut och skäller på Sokrates. Här kan han inte sitta och lata sig dagarna i ända. Genom tankekraft tjänar man inte sitt uppehälle. Har han problem får han väl gå i terapi, och hon säger lite sarkastiskt. ”Du får väl besöka Oraklet i Delphi”. Något Sokrates också bestämmer sig för att göra.

Nu gör Platon entré. Han är också arg. Han har nämligen fått ett brev från Anytus där det står att man tänker höja förmögenhetsskatten, rejält! Ingen enskild får äga för mycket i en demokrati. Platon måste därför lämna ifrån sig stora delar av sin förmögenhet. Det här tänker han inte gå med på. Är han född rik ska ingen få ta ifrån honom hans förmögenhet. Det är klart att alla är olika från födseln, alla kan inte ha det lika, d.v.s. lika bra, eller lika dåligt! Platon är aristokrat och anser att staten ska organiseras efter olika eliter. Den som kan och har mest ska också styra, det är väl fullt naturligt.

Platon bestämmer sig för att söka upp Anytus och förklara att så här får det inte gå till, så här behandlar man inte överklassen. Det blir ett hätskt möte med en kokande Platon som kräver

Synopsis - Sokrates
Av – Johan Olsen

att Anytus ska dra tillbaka sina krav. Anytus skrattar emellertid bara. ”Man måste ju tänka på folket, de fattiga som det är synd om”. Platon blir ännu argare. Det här kommer Anytus att få ångra. Precis när han ska gå säger Anytus lite sarkastiskt. ”Du vet väl att vi har en demokrati, så får du med dig mer än 50 % av medborgarna så vinner du valet” därefter skrattar Anytus, han vet att det är en omöjlighet för Platon. Hur ska han få 50 % av medborgarna med sig? Platon inser också att det är en omöjlighet och går både ilsken och deprimerad därifrån.

På vägen hem får han syn på Sokrates. Han berättar om sina tankar och hur oförsämd Anytus varit. ”Det är inte konstigt att politikerföraktet växer”, påpekar Platon. Sokrates försöker med några visa ord trösta Platon och kommer genast in på hur lite kunskap värdesätts i samhället. I samma veva kommer han även in på att han besökt Oraklet i Delphi. Denne har sagt honom att han är den visaste mannen i Aten och nu tänker han därför starta en skola för alla Atens medborgare. En friskola, d.v.s. en skola som inte är driven av Sofisterna och som dessutom är gratis för alla medborgare. Platon inser här sin stora chans. Genom kunskap ska han få medborgarna med sig och besegra Anytus i det kommande valet. Han börjar genast ställa sig in hos Sokrates och förklarar att han verkligen vill vara elev i Sokrates skola. I bakhuvudet finns tanken att dessutom få Sokrates att gå med på hans egna idéer.

Sokrates sätter upp lappar i staden och Platon är inte sen att hjälpa till. Xantippa är mest arg och tycker hela Sokrates idé är rent dårskap. Och den där Platon ger hon inte mycket för, en uppkomling som tror att han är nå't bara för att han kommer från en fin familj. Dessutom ska inte Sokrates tro att han är nå't bara för att nå't orakel i Delphi försökt tuta i honom det. Sokrates är emellertid envis och med Platons hjälp öppnar den lilla skolan vilken han kallar Akademin. Eleverna strömmar dit, främst eftersom det är gratis. Platon ser naturligtvis till att sitta på första bänk, dessutom är han noga med att anteckna vad lärare Sokrates säger. Anteckningarna kanske kan säljas till framtida studenter!

Till skolan kommer även en flicka och herrarna tittar misstänksamt på henne. Hon presenterar sig som Athena och ber att få delta i undervisningen. Det märks att Sokrates är attraherad av den unga damen och ger inget snabbt svar. Platon är dock inte sen att bryta in. Det här ingen skola för kvinnor, kvinnor ska hålla sig bakom spisen och har de ingen man kan de betraktas som slavar. Sokrates är dock så förblindad av Athena att han gör ett undantag, hon får vara med i undervisningen, men hon får sitta längst bak.

En dag ber Athena Sokrates att han ska få prata med hans fru. Sokrates förstår ingenting, vem vill träffa den folkilskna damen. Men motvilligt går han med på hennes begäran, hon är ju så söt, Athena dvs. Athena visar sig komma väl överrens med Xantippa och Xantippa visar sidor som hon aldrig tidigare visat. De pratar allt mer med varandra och något har de i görningen, det märks. Detta blir också väldigt tydligt när akten avslutas med att Xantippa och Athena bestämmer sig för att utmana Anytus i valet (inte officiellt). Kvinnornas ställning måste stärkas påstå de utåt men det verkar vara något mer som ligger bakom hela den här idén. I vilket fall som helst har de bestämt sig för att skapa ett alternativ till det manliga styret som råder. Det ska finnas en kvinnlig minister, så fram med det feminina och bort med det maskulina. Athena och Xantippa ska båda bli feminister. Så har ordet feminist tillkommit och snart ska det bli ett konkurrenskraftigt alternativ på den politiska scenen. Men detta förefaller ju dödsdömt i en stat där kvinnan inte ens hat rösträtt. Men det bekymrar inte Xantippa och Athena, för de har en plan och en lång historia bakom sig!

Akt 2

Sokrates har byggt ut sin skola och granne med skolan verkar ett nytt litet tvåmansföretag ha bildats. Det verkar åtminstone som om det ska bli någon form av "klubb" med barverksamhet.

Xantippa och Athena fortsätter sitt samarbete och börjar nu på allvar smida sina planer på ett feministiskt alternativ. De försöker dock vara lite hemlighetsfulla i början och varken Sokrates eller Platon får veta vad de håller på med. Athena påpekar hur viktigt det är att få med sig medborgarna, vilket kan vara svårt när man är kvinna. Men hur lockar man då medborgare och främst maktlystna kommunalpolitiker att rösta på dem? De funderar ett tag och sedan kommer Athena med ett förslag. Det verkar vara inne bland kommunalpolitiker att gå på porrklubb. Xantippa påpekar lite i förbifarten att sådan verksamhet är säkert lönande och viss erfarenhet har hon, mer säger hon inte. Men att förnedra sig på detta vis går inte för sig så de enas om att gå en medelväg. Att starta en eskortverksamhet där ensamma män i Aten kan komma och prata av sig och få lite lugn och ro. Nu finns det vissa komplikationer. Bland medborgarna och adeln roar sig de flesta mest med andra män. Kvinnan är ett redskap och kan bidra till barnafödelse. Ska man lyckas med en eskortverksamhet måste det vara män som erbjuds. De får helt enkelt klä ut sig och låtsas vara män, då kan man ju också rent formellt rösta på dem. Affärsplanen är snart skriven och tanken är att skaffa röster genom att utge sig för att vara politiker. Politiker som via sin eskortverksamhet profilerar sin politik genom att satsa på vård och omsorg, i vid bemärkelse. Hur man ska finansiera hela kalaset har man också tänkt ut, men det avslöjas inte för publiken i detta läge.

Hos Anytus är det dålig stämning. Det har börjat komma konstiga brev i vilka han krävs på pengar. Någon vill utöva utpressning och hotar med att avslöja mörka hemligheter som kan äventyra valet om han inte betalar. Därtill tycker han inte om Sokrates nya Akademi som faktiskt bildar folk. Medborgarna lär sig fel saker, Sokrates förvrider ungdomen. Det här är inte bra, ty detta kan också äventyra valet för Sofisterna och främst han själv.

Anytus ständige vapendragare, Meletus märker dock ingenting. Han berättar i stället att det har öppnats en trevlig "klubb" i staden dit man kan gå och roa sig. Alla verkar gå dit så den är säkert bra. Anytus avfärdar först Meletus som är alldeles för lättviktig, livet är inte bara stoj och glam, det är politik också. Politiken måste därför komma i första hand. Anytus fortsätter dock att berätta om den trevliga "klubben" och kommer snart in på verksamhetens idé. "Att satsa på vård och omsorg" är klubbens paroll och nu börjar Anytus höja på ögonbrynen. Politiska budskap reagerar han alltid på. I tur och ordning bestämmer han sig för att betala utpressarna (vilka han inte förstår vad de vill, men han har inte tid att bråka i onödan), inspektera Sokrates Akademi samt göra ett litet besök på den "trevliga klubben".

På Akademin fortsätter undervisningen och det märks att Platon börjar ta över allt mer och mer. Han basunerar ut sina egna idéer om idealstaten. Det ska finnas tre medborgarkategorier, filosofen, krigaren och bonden, i rak hierarkisk ordning med filosofen högst. Demokrati leder bara till anarki och det är vansinne. Alla ska gå i skolan och syftet är att gallra fram de duktigaste så att de kan leda samhället. Familjen ska upplösas och effektivitet är ett nyckelord. "Kvinnor och män är förvisso lika, men mannen är alltid starkare, det kan man ju se med blotta ögat" (kvinnor är m.a.o. inte mycket värda i realiteten). Samtidigt har han börjat fatta tycke för Athena och närmar sig henne allt mer. Han försöker dock inte visa det öppet, det vore opassande för en man i hans ställning. Sokrates är redan upp över öron förälskad i Athena och har helt förlorat fokus på undervisningen. Det enda han tänker på är just Athena.

En dag kommer Anytus på besök till Akademin. Det blir en vild diskussion och Anytus påtalar att det inte råder fri konkurrens inom skolväsendet. Skolan ska vara kommunal och drivas av skattemedel, d.v.s. av sofisterna som tar betalt för undervisningen. Sokrates är dock inte riktigt mottaglig för kritik, han tänker bara på Athena, hon är ju så vacker. Platon griper dock in och försvarar Akademin. ”Fri konkurrens på en fri marknad”, det är framtiden hävdar han och nu kan inte Anytus säga något mer. Man märker här att Platon och Anytus är två motpoler som intar varsin radikal ståndpunkt. Frågan man kan ställa sig är om denna historia har någon hjälte eller bara onda farliga män (eller kvinnor). Vem ska man egentligen hålla på? Den frågan löser dock sig själv senare.

Anytus lämnar Akademin och lovar att det här ska Sokrates och Platon få betala dyrt för, så här behandlar man inte en demokratins man. Precis när Anytus ska gå häver Platon emellertid ur sig. ”Du får väl försöka stämma oss, Anytus”. Samtidigt skrattar han högt, ty han ser inte att de skulle ha gjort sig skyldiga till något brott och vet att det vore lönlöst för Anytus att försöka stämma dem (se likheter med när Anytus uppmanar Platon att samla röster bland medborgarna i början). Anytus är dock inte lika säker, han måste nog försöka stämma dem.

”Klubbverksamheten” blomstrar för de två damerna och stadens medborgare och i synnerhet ministrarna är flitiga gäster. Ingen vill dock skylta med sin närvaro ty det kan ju skada deras politiska karriär. Nu har Anytus bestämt sig för att göra ett besök och med sig har han naturligtvis vapendragaren Meletus. Han är dock noga med att påpeka att de måste vara diskreta och att han sköter snacket. När de kommer till ”klubben” försöker Anytus lirka ut information ur ägarna (damerna). Framförallt är han förvånad över hur de har lyckats finansiera hela kalaset. De verkar ha mycket pengar. Han är mycket diskret och gör ett trovärdigt intryck. Dock klanter sig Meletus hela tiden. Han slänger ur sig den ena kommentaren efter den andra och Anytus måste hela tiden komma med bortförklaringar. Till slut inser Anytus att det är bäst att gå hem, han verkar inte få ut så mycket mer av besöket. Dessutom är ju Meletus en säkerhetsfara!

På vägen ut möter de båda Sokrates. Det blir ett pinsamt möte för Sokrates och Anytus. Båda börjar retoriskt att fördöma ”klubben” medan Meletus återigen lyckas få in någon pricksäker kommentar. Till slut skiljs de åt och Sokrates går in. Han undrar vilka tjänster som erbjuds och förklarar att han behöver någon att prata med. Han inser inte att det är hans fru som är utklädd som står mitt emot honom. Sokrates börjar lägga ut orden och det står snart klart för alla varför Sokrates gått dit. Athena besvarar inte hans kärlek och hans fru är inget att ha. Xantippa nästan kokar men kan ju inte avslöja sig inför Sokrates, då riskerar ju hela planen att falla sönder.

Sokrates är förvisso deprimerad men för hans skola går det bra. Platon ser därför med tillförsikt på hur röster samlas. Likaledes går ”Klubben” bra för damerna och samlar även den medborgare som kan tänkas rösta på ett alternativ de ännu inte vet är feministiskt. En som är bekymrad är dock Anytus. Han är livrädd för att tappa röster och har bestämt sig för att åtala Sokrates, ställa honom inför rätta. Den där ”klubbverksamheten” förefaller för honom dock ofarlig. Men här tar han nog miste. Till råga på allt är det någon eller några som utövar utpressning på honom också, men det är ett ringa bekymmer, för pengar har han.

Akt 3

Vi befinner oss i domstolen, tillika stadens folkförsamling där valet ska hållas. Först ut på dagordningen står ett åtal mot Sokrates. Han är åtalad för ”att han förvrider ungdomen och samtidigt är en underlig person”. En domare vid namn Lykon närvarar.

Sokrates lommar in i rättssalen och ser allmänt deprimerad ut, inte för att han är åtalad och riskerar dödsstraff utan snarare för att han inte får sin kärlek till Athena besvarad. Efter vandrar Platon som dock är riktigt orolig för utgången av detta. Skulle Sokrates dömas förintas mer eller mindre Platons chanser att komma till makten. Vem skulle rösta på en kompanjon till en som blivit dömd till döden?

Några som däremot är glada är Anytus och Meletus (även om Meletus egentligen inte fattar vad allt handlar om, men Anytus är ju glad). Anytus slickar sig gott om munnen och ser med tillförsikt fram emot när en av hans motståndare effektivt ska förgöras.

Domaren läser upp åtalspunkterna och råkar av misstag vända sig till Anytus som ilsket pekar på Sokrates. Sokrates är helt frånvarande och det märks att han sitter i andra tankar, och han reagerar inte nämnvärt. Rättegången börjar med att Anytus får börja sitt anförande, han har här iklätt sig rollen som åklagare. Därefter är det vittnens tur att vittna. Domaren kallar in vittnena men ingenting händer. Alla tittar på varandra och ser konfunderade ut.

Uppenbarligen finns det inga vittnen så domare Lykon är inte sen att fortsätta med nästa punkt, Sokrates försvarstal. Nu ler Platon stort för han vet vilken bra talare Sokrates är och att han med lätthet kommer att kunna tala bort det hela. Men Sokrates är helt frånvarande och det tar inte lång stund innan även denna punkt är avklarad. Platon ser helt förvirrad ut, vad hände? Nu återstår enbart domen och eventuell överklagan. Lykon fortsätter sin snabba procedur och dömer Sokrates till döden, för vad har han emellertid glömt bort, men döden blir det för han har även glömt bort vad man annars skulle kunna döma en åtalad för. Platon är numera både tokig, förtvivlad och ledsen och som den överklass han är, är han inte sen att försöka lösa ut Sokrates mot borgen, här finns det resurser. Men det är lönlöst, sån´t trams har man inte tid med, rättegången har dragit ut nog på tiden tycker Lykon.

Enligt grekisk lag är det nu möjligt för Sokrates att begära ett lägre straff(som den åtalade finner mer rättvist) vilket domaren får ta ställning till. Sokrates är först likgiltig men Platon bönar och ber. Tillslut går Sokrates med på att ”hitta på ett straff”. Men det blir ett underligt straff. Enlig honom vill han bli dömd till ”att få uppehålle resten av livet bekostat av staten”. Nu har Lykon redan börjat fylla upp bägaren med gift vilket är tänkt för den dömd. Han lyssnar inte ett skvatt på Sokrates och när bägaren är fylld skickar han den via Anytus, och Meletus till Sokrates. ”Drick det där nu så är vi klara för idag, uppmanar han Sokrates”. Platon vet inte vad han ska ta sig till, han sliter sitt hår, ropar på mamma, och är allmänt förtvivlad. Sokrates sitter dock med giftpokalen och konstaterar lite småglatt att han hoppas att innehållet i pokalen smakar lika gott som det luktar. Därefter tömmer han pokalen och dör inom kort.

Rättegången är över och Anytus är nöjd, nu ska det väl inte finnas något som ska kunna hindra honom från en ny valseger. Dagarna går och plötsligt är valdagen här. Folket samlas i folkförsamlingen och alla viftar med sina valsedlar. Dessa känns dock onödigt krångliga och senare bestämmer man sig för att övergå till handuppräckning. Anytus kliver upp på ett litet podium och börjar med att tala till massan. Efter några självsäkra kommentarer frågar han som brukligt om det finns några motkandidater. Minst lika självsäkert skrockar han också lite

för sig själv och säger tyst till Meletus att, ”naturligtvis finns det inte det”. Men här får han tji, för plötsligt vandrar de två ”klubbägarna” upp på podiet (d.v.s. Athena och Xantippa som är utklädda till män). Samtliga politiker och medborgare har ju besökt den trevliga ”klubben”, även om det vara inofficiella besök, och jublar följaktligen när de två går upp på scenen. Anytus försöker hålla masken och sitt folkliga lugn men det märks att han är irriterad. Valet börjar och naturligtvis vinner ”klubbägarna” storslaget. Vård och omsorg är framtiden skanderar folket och hyllar sina hjältar. Men Anytus tänker inte ge upp. Han börjar genast skandera valfusk och ogiltigförklarar valet. Febrilt försöker han sedan hitta en paragraf i lagboken som kan styrka detta. Efter stund hittar han också en intressant paragraf. Stolt vänder han sig mot Athena och Xantippa och frågar var de är födda. De blir lite konfunderade och Anytus vänder sig numera vidare till folkförsamlingen och påpekar att dessa två inte är infödda Atenare. Alltså kan man inte rösta på dem. Folket buar, åt vem är dock tveksamt.

Nu brister det för Athena och hon sliter av sig förklädnaden och skriker, jag är visst född i Aten. Alla tittar häpet på damen som plötsligt står framför dem och en stunds tystnad infaller. Därefter påpekar någon först, men nu är de ju tjejer, så nu kan man ändå inte rösta på dem och därefter utbrister Anytus med len och mjuk stämma något i stil med. ”Min flicka, så roligt att se dig, det var länge sedan. Hade du hört av dig tidigare hade jag kunnat hjälpa dig om du behövt pengar eller något”. Hela hans karaktär är helt förändrad. Nu drar Xantippa av sig förklädnaden och uttrycker, ”är det lika roligt att återse din dotters mor”(Anytus vilda ungdomsliv gör sig här påmint och tydligen blev det en drink för mycket på någon fest). Nu blir det pinsamt det hela (Anytus inser nu också vem som utövat utpressning mot honom). Efter en stunds vidare pinsamheter frågar Meletus Anytus lite snyggt, om han har oäktingar utanför äktenskapet. Nu blir det jobbigt för Anytus. Den mjuka lena karaktären är åter som bortblåst och nu är han återigen sitt gamla vanliga jag. Att ha oäktingar är ju straffbart och skulle direkt förstöra hans politiska karriär. Först försöker han därför bortförklara sig men när han märker att det inte går ber han att få komma med en offentlig ursäkt. Även den misslyckas och han buas ut av medborgarna. Nu uppstår förvirring, vem ska nu regera? Alla tittar på varandra, finns det ingen kandidat kvar?

Nu inser Platon sin chans, Platon som suttit helt nedslagen i ett hörn rusar upp på podiet. Han tar snabbt till orda och förklarar vilken förträfflig lösning han skulle vara. Publiken jublar återigen. Nu borde spexet kanske vara slut men riktigt så enkelt är det inte. Plötsligt hörs nämligen röster från fjärran. In kommer Julius Ceasar som med sin här är på väg mot Rom men som råkat komma lite fel. Men då är det tur att man är ute i god tid konstaterar Ceasar (400 år, knappt) och han ber om en vägbeskrivning. Därefter är han inte sen att även lägga under sig Aten, det kan säkert vara bra att ha någon gång i framtiden. Nu påpekar han också att han alltid varit lite före sin tid. De andra förs bort och Ceasar tar makten och medborgarna jublar naturligtvis, de förstår ju inte bättre!!!

Slut

Idéer (Att spinna vidare på och utveckla)

- Karikatyror av politiker
- Karikatyror av överklassungdomar
- Xantippa är inte bara sur, hon börjar varje mening med att upprepa vad de andra säger innan hon fäller en bitisk kommentar.
- Man kan trycka upp valsedlar. Dessa kan dels användas i marknadsföringssyfte för spexet. De kan även delas ut till publiken och finns det någon infödd atenare närvarande får denne också rösta.
- Hela spexet kan marknadsföras som ett val.

Verklighetsbakgrund

Sokrates

Han bodde i Aten, undervisade ungdomar i filosofi, Platon var en av hans elever. Till skillnad från Sofisterna tog han inte betalt. År 399 f kr, vid 70-års ålder, dömdes han till döden. Åtalet löd ”*han förvrider ungdomen och söker saker under jorden och bortom himlen, dessutom är han en underlig person*”. Sokrates var inte rädd för döden och han gjorde inget motstånd för att undvika dödsstraffet. En av hans sista kommentarer var, ”nu reser jag till dödsriket, ni fortsätter ert liv på jorden, vad som är bäst vet ingen”.

Han var gift med Xantippa som lär ha varit en riktig ragata.

Självs var han oerhört ful och det var något han ofta skojade om.

Det berättas att han besökte oraklet i Delfi och att det talade om för honom att han var den visaste mannen, detta var en anledning till att han började undervisa.

Han påstås ha varit bidragande till att demokratin trycktes tillbaka av aristokratin under några år.

Han hade en otrolig kontroll över sin kropp och satte enligt Platon stort värde på självbehärskning och ett dygdigt liv. Han gick alltid barfota och bar endast en mantel även i snö och blev aldrig sjuk. Han drack sällan vin men då han drack kunde han dricka alla närvarande under bordet. Han tålde svält, törst och hetta och efter det att han tömt giftbägaren höll han sig lugn tills han dog.

Platon

Platon (c:a 427-347 f kr) föddes i Aten i en förnäm familj. Han var lärjunge till Sokrates och skrev dialoger där Sokrates var centralfigur. Det har diskuterats mycket vad i dialogerna som var Sokrates tankar och vad som egentligen var Platons.